

КАК ДА ЗАБРАНЯВАМЕ

ДА СЕ НАУЧИМ ДА КАЗВАМЕ „НЕ”

Един от най-важните стълбове в общуването [родител-дете](#) е отговорността да възпитаваме добре най-малкия член на семейството. Широко обсъждана от психолозите в методите на възпитание е честата употреба на директната забрана „Не“, произнесена от най-големия авторитет за децата – родителското тяло. Но именно според детските специалисти, в момента, в който чуят „Не“, хлапетата спират да слушат и разбират мотивите ни за забраната. В този миг те вече са обидени и гневни, заради нашия отказ и не искат и да чуят повече обяснение от наша страна.

Затова, ако искаме да се справим с нелеката възпитателска мисия, е необходимо да търсим алтернативи на популярното „Не“.

1. Избягвайте да започвате изречението с „Не“ и „Недей“

Опитайте се да го замените с думи от сорта: „Ако направиш това, ще паднеш или ще се нараниш“; „Мама ползва телефона, за да говори с чичо доктор“ и т. н.

2. Обяснение преди да кажете „Не“

Преди нервно да извикате на детето да не прави поредната си „пакост“, опитайте се да се овладеете и внимателно да му обясните защо не бива да я прави или как да направи намисленото, без да се нарани.

3. Кажете „Не“ като „Да“

Ако например сте на разходка или пък пазарувате и дребосъкът ви започва да мрънка, че иска шоколад или някакво лакомство, вместо веднага да го пресечете с „Не, ще си развалиш вечерята“, защо не пробвате с позитивното „Да, но след като вечеряме“.

4. И „Не“, и „Да“

Ако малкото хлапе непрекъснато повтаря, че иска да му купите нож или някаква неподходяща играчка, за която не сте съгласна, опитайте да му откажете така: „Не мога да ти купя нож, но ще помислим за нова топка или колело/скейтборд и т. н.“